

אלרות השבת

גלוון מס' 830

בטאון הרבנות והמוועצה הדתית בא"ר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

אחראי מערכת
הרב אברהם טרייקי

פרשת השבוע
עקב

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

בית של תורה

ולמדתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך... (ברית א, יט)

לדבר בם: משעה שהבן יודע לדבר למדחו תורה ציווה לנו משה, שיהא זה לימוד דברו... ואם לא עשה כן הרי הוא כאילו קוברו, שנאמר ולמדתם את בניכם לדבר בם. (רש"י)

נה"ע בשערם דברי החותם סופר אשר למד מסאן ר�ג גודל, והוא שם ברצון לתנן את בניך לאהבת תורה, עלייך להביא את התורה לתוך ביתך. ח"ש ולמדתם את בניכם לדבר בס - בשבתך בביתך. אלה הורה לנו תנא (אבת א, ז): יהי ביתך בית ועד לחכמים והוא מטהבק בעפר ומלחם והוא שותה בצעמא את דבריהם. כלומר לא ד בוה כ הין מטהבק בעפר רגלה ת"ח ושותה בצעמא את דבריהם, אלא צירק שיזה בתרך' בית ועד לחכמים - שה תורה תשכנן גם בביתך.

ומורגנית טובת מפעתי בדברי הנגר"ח דיע"ק ע"ל (בספח מעי"ח) אשר ביאר בזה מאמר הנמל' (שבת ג, ב): אמר רבא, דוחים בגין - הו ליה בגין בגין, דמוקר בגין - הו לה חתנו תא בגין, ושל להעיר חילוק יש בין רחים למקול', שהוא זוכה לבנים תלמידי חכמים, וזה זוכה לחתנים תלמידי חכמים. וביאר הרב בטוב טעם, וממן דוחים בגין הינו שאוהב תלמידי חכמים, בדור כלל אהבה זו באהה לידי ביטוי גם בכך שהוא מאורום בביתי ומכבדים בכל כוחם והבניהם שוראים בבית את כבוד התורה אשר אביהם וחחש לתלמידי חכמים, או כי הם משפיעים להיות בעצם תלמידי חכמים. מה שאין כן מוקיר בגין, אשר אין הוא בהכרח שהוא מכבדים בביתו, אלא הוא מעריצם בלבו ושותה בצעמא את דבריהם בכל מקום,ఆז זוכה בו לחתנים תלמידי חכמים.

ובזה יאריך דברי המשנה (אבת ב, ח) אודות חמישה תלמידים שהז לרבנן בגין זכאי, והוא מונה שבchan: 'רבי אליעזר בן הורקנוס, בר סוד שאטו נסאבד טיפה, רבי יהושע, רשי יולדתו...', ע"ש. ועין ברבע עומדים מברטנווא שפירש שבוח זה של אשר יולדתו, בזה הלשון: 'שהיתה אמו מוחזת על כל בית מודשות שבעירה ואומרת להם בקשה מכם בקשו ורחמים על העבר שבמעי' שידקה חכם, ומיום שנולד לא החזאה עירסתו מבית המדרש כדי שלא יכנסו באזנו אלא דברי תורה', עכ"ל. ובידושלמי מובה בעין זה (כשייש לשון) בשם רבי חזאס: 'זכותני שהיתה אמו מולכת עירסתו לבית המדרש כדי שידבקו אתי בדברי תורה', ע"ש וכבר העירו המפרשין, מודיע לא שיבח רב"ז את רבי יהושע עבבו כפי שישיבת את שאר תלמידין והרי מפורש בוגם (סופה ט, ב): 'משמעות רבי יהושע בטליה עצה ומחשבה', ופי' רשי? 'שהיה זהיר בדורות ובקב ההלכות ובתשובה האפיקוריסים ולהבין ברמותם, כדאמרין בפ"ק דהמגנה (ה, ב) כי נח נפשה אמרו ליה רבנן מאי היה עלה מן מיניהם, אמר להן אבאה עצה מבני ישראל וסורה חכמה של עובי כובבים', עכ"ל. וכי בכלל המעלוות הנשגבות הללו, לא מצא רב"ז במה לשבחו עד שהחצר לטלות את שבחו באמנו הצדקה. בום לאור המבואר יבין היטב, שכן לעולם כוונת רב"ז היה לשבח את חכמו ומעלותו של רבי יהושע עצמו, כאמור לשון המשנה 'מונה שבchan', אלא שראה לנכון לעזין את 'יסוד' לכל בלאותו והמורפלגה - באמנו הצדקה אשר מיום לדתו דאגה שלא יכנסו בתאניו אלא דברי תורה... ו"ש' אשר יולדתו, והבן.

וזה שאך כאן רק ענין של הנגנת אב ואם כלפי בני ביהם, אלא זה תנאי אשר בלבדיו לא תתקנן השרת החכינה בביתו. שכן משנה ערוכה היא (אבת ג, ב): 'רבי חנינא בן תרדין אומר שנים שיז宾 אין בגין דבר תורה הרי זה מושב לצים, שנאמר (חולת א, א) ובמושב לצים לא יש'. ושוב מזענו יסוד זה מפורש בוגם (שבה ט, א): 'אמור רבי אבא אמר רבי שמעון בן ליקיש, שני תלמידים המקשיבים זה להה בתלה, הקב"ה שומע לקלום שנאמר (שדי השירין ט, ג) היחסת בוגמים (בדי מהושות - רשי) חברים מקשיבים לקלוך השמעוני, ואם אכן עושין

מتنות מן השם

'עתה ישראל מה ה' שואל עמוק כי אם ליראה את ה' ולאהבה אותו, שואל בעל התניא איך יתכן לעוזות על האדם על מצות אהבת ה', לכאהרה דבר זה תלוי בלבינו של האדם ורק הצדיקים זוכים שליבם ברשותם, מבהיר הבני ישכל' בשם הבעש"ט הקי' שבאמת אהבת ה' אין יכולת בידי האדם להשיגה, וכאשר האדם عمل ויגע להשיג יראת ה' ולהתגבר על יצורו, אזי זוכה למתחנה מן השם שמילא מוחמלה ליבו נאליו באהבת ה', כמו'ש בספר התניא כפי גודל יראת ה' והשנהה העזה ליצר הרע, כך זוכה לנגדל אהבת ה' וקירותם מלמעלה בעבודות ה', כתוב היבן לאoshi רמז לה' לילכת בכל דרכיו ולאהבה אותו' גימטריה עם התיבות והאותיות "אם תכיר מהויה בא לך כל אהבות", שע"י יראת ה' זוכים למונת שמיים אהבת ה'.

כגמץ גאנט פלאום לאזונ

רב לוייאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"

ולק"ק שבטי ישראלי' שכונה יא' בא"ר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים											
מודיק לבואר-טבע		עלות השחר		זמן לילו והצלול		זיהה - גזע חתונה		מצ' קשלה ותולדריא		חצצת לילה	
31.8.19	30.8.19	29.8.19	28.8.19	27.8.19	26.8.19	25.8.19	24.8.19	23.8.19	22.8.19	21.8.19	20.8.19
4:55	4:54	4:54	4:53	4:52	4:51	4:51	4:51	4:50	4:49	4:48	4:48
5:03	5:02	5:02	5:01	5:00	4:59	4:58	4:58	4:57	4:56	4:55	4:55
6:20	6:19	6:19	6:18	6:18	6:17	6:17	6:17	6:16	6:15	6:14	6:14
8:48	8:48	8:47	8:47	8:47	8:47	8:47	8:47	8:46	8:46	8:45	8:45
9:27	9:27	9:26	9:26	9:26	9:26	9:26	9:26	9:26	9:26	9:25	9:25
12:41	12:41	12:42	12:42	12:42	12:43	12:43	12:43	12:43	12:43	12:42	12:42
13:14	13:14	13:15	13:15	13:15	13:16	13:16	13:16	13:16	13:16	13:15	13:15
18:03	18:04	18:05	18:06	18:07	18:08	18:08	18:09	18:09	18:09	18:08	18:08
19:08	19:10	19:11	19:12	19:13	19:14	19:14	19:15	19:15	19:15	19:14	19:14
19:24	19:25	19:26	19:28	19:29	19:30	19:31					

"שבת מברכין"

המולד ביום שישי בשעה 18:06 ו-4 חלקים
ראש חודש אלול ביום שבת קורש וראשון הבועל"ט. (פ' ראה)

זמני ההלכת הנורות

פרשת השבוע:	עקב
הפטורה:	ותאמר ציון
כניסת שבת:	18:58
יציאת שבת:	19:48
רביינו תפ:	20:36

המשיך לדבר רב העיר במלון "אורות הבשורות"

העלון טעון גנייה.

אורות הקשרות

כן, גורמים לשכינה שתסתלק מישראל, שנאמר (שמ) ברוח דוד וג' ועד אותה התחם: אמר רבי אבא אמר רב שמעון בן לקיש, שני תלמידי חכמים המודגין זה לה בהלכה, הקב"ה אהובן שנאמר (שיר השירים, ב) והאל עלי אהבה', והיינו דמשום אהבותו הוא דומל עלי, ע"ש. ומד'i דברי בה זכר אזכור לבררי הנפלאים של הב"ח (א"ח סימן מו) בביאור ברכת התורה, חות"ה: 'נתן הקב"ה במתנה את תורתו ה' תורה אמרת שלא תשכח מתנו כדי שתחבק נשמתנו וגופינו רם"ח אבירם ושס"ה נגידים - ברכ"ח מצאות עשה ושם"ה מצאות לא העשה שבתורה. וכונתו יתברך, שניה עוסקים בתורה כדי שתתעטם נשמתנו בעצמות וחחניות וקדושת מקור מוצא התורה. וכשאנו עוסקים בתורה על כוגנה זו, הרי אנחנו מרכבה והואיל לשכינתו יתעללה. ובקרבנו ממש השכינה קבועה דירתה והארון ככל היתה מאירה מכבהו. ובזה היה קשור לפמליא של מעלה עם פמליא של מטה והוא המשכן אחד. וקיים לימוד התורה נפתח בברכה להזות להשי"ת על נתינת התורה לעם ישראל, כדי שניה דבוקים בקדושתה ובשכינתו יתעללה... ולהורד השכינה בקרבנו, ע"ש. והדברים מופלאים ומופרשים, שעל ידי לימוד התורה אנחנו מרכבה והואיל לשכינתו יתעללה.

ואם יש את נפשך לדעת עד כמה משפיע השרת השכינה על כל החוסים בצללה, צא ולמד למשעה דיסוף משיחא המבוואר במדרש (בראשית ו, ב), חות"ה: כאשר ביקשו הרומנים מיסוף משיחא לפרש (לא, א) תניא רבי אליעזר הגדול אומר ממעוכה לפי שאין יבשין אמר רב מה שרצה סירב יסף משיחא, ואמר לא די לי שהכעשתי לאלו כי פעם אחת אלא שאכעיסטו פעם שנייה. מה עשו לו, נתנו אותו במסור של חרים, וזה מנזרים בו, וזה אמרוי או לי שהכעשתי לבורי, עד שיצאה נשמהתו. יצאה בת קול מן השמים ואמרה 'מהמן יסף משיחא לחזי העוה"ב', עכת"ה והלב משתומם מהשינוי התהומי שהתחולל בקרבו של יסף משיחא!! אשר הפרק בין ובג' מדרש ערך שהסכים לפרחן למקדש ולבוד אט כליו - לצדיק אשר מוכן למסור את נפשו במיתה משונה ויסורים נוראים ובלבד שלא להכיס את בוראו! ומכאן הוו"ס ולח' בבואר היטב בשם הארץ"ל, וזה שרמו"ם "מאב" באב" יוזמו" - ירימו קול", "תנות" - מלשון "תנן משלימות", היינו לימוד תורה שבבעל פה במלמדות תורה גם בלילות, וכותב בתנאי דבי אליהו (פ"ב). יום ליום יביע ולילה ללילה יחוּה דעת' (תהלים יט, ג). יום ליום יביע אומר' ביום לימוד תורה נבאים וכתובים, 'ולילה ללילה יחוּה דעת' ובלילה ילמד את המשניות, שבלילה אין לומדים תורה שכוכב רק תורה שבבעל פה הינו משניות וגמרה. ראה אור החיים הקדושים (דברים לב, ב). שׁו"ע (אי"ח ס"י ולח' בבואר היטב בשם הארץ"ל, וזה שרמו"ם "מאב" באב" יוזמו" - ירימו קול", "תנות" - מלשון "תנן משלימות", היינו לימוד תורה שבבעל פה במלמדות, וזה שאמר הפסוק "ונתני מטר ארצכם בעתו" כדיਆה במסכת תענית (ב, ב) אמר רבי יוחנן גשםים ומטר הימן פורנסה, שעיל ידי לימוד התורה בלילה נתן ה' לבני ישראל פורנסה וכל טוב, וראה פלא תיבת "בעתו" גמטריה "בלילות", לרמז הניל שמט"ז באב הזמן להתחליל ללימוד בלילות, ובזכות זה זיכה לשפע רב של פורנסה טובה וברכה מרובה.

גם את מרכן ה'אור לציון מ"ר הנאנן רבי בן ציןABA שאל עז"ל, ניתן להזכיר בכתר המשנה 'אשר يولדו', שכן כל המבוואר לעיל מתלמיד בבל וירושלמי אחזות אמו של רב' יהושע - נתקיים באמו של רב' עז'ה. ספר חזות הנאנן רב' יוסף שרבני עז"ל על חתן הנחל: עד בטם נולד היתה אמו מוחזרת על פתח בת' המדרש, עוברת מחכם לחכם ומוחזרת 'אני התפלל על בני שיחיה תלמיד חכם, הזכר אותו בתפלותיך', והיתה נתנית זדקות שיחיה בנה תלמיד חכם! ובמעלה זו הספק והסoon וב' ברוך בן חים עז'ל את רב' עז'ה, וזה תמצית דבריו הואזכה להיות קחש מرحם. כשהאמו היהתה בהרינה הלהה לשבה להשטי' לו דברי תורה מבוקר עד עבר, עד שהרבנים שאלו אותה למעשה, ועננה רחזה אני שבני ישמע אך וрок דברי תורה, כדי שהتورה תהיה כל עולם. וכשנעל, הינהה עיריסטו בבית המדרש! אכן נדע הדבה, מalgo שורשים צמח וαιין הנחל אשר פיחתי מותוקים צלו נאה ואמת המים עבורת תחתינו, בבחינת' צדיק כתמר יפרח כארו לבנון ישנה... שתולים בבית ה' בחירות אלודען יפריחו!

הנאה גבורת רוחם ולבונם
הרבי יהודה דרעי
הרבי הראשי וראב"ד באר-שבע

בית דין צדק לענייני ממונות
شع"י הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
טלפון: 052-7670510

אורות הפרשה

משה ורבינו המשיח ואליו הנביה

'פסל לך לוחות אבניים' (ו, א), כתוב במדרש יליקוט שמעוני (יד, טז), בשעה שמשה רビים מסר נפשו לכפר לישראל על חטא העגל בשבירת הלוחות הראשונות, ונאמר לו 'פסל לך' לוחות שנית. אמר לו הקב"ה למשה חייך, כשם שנותת נפשך עליהם בעולם הזה, אף לעתיד לבא בביית הגאולה השלימה כשבאייה להם את אליו זכו לטוב. שניכם 'משה ואליהו' באים כאחד, שנאמר 'ה' בסופה ובשערה דרכו וען אבן רגלי' (נחום א, ג). 'בסופה' זה 'משה', דכתיב 'ותשמש בסוף על שפת היאור' (שמות, ב, ג). 'ובשערה' - מלשון סורה זה 'אליהו', דכתיב 'יעל אליו' בסערה השמים' (מלכים-בב, יא). ויש לומר תיבת 'בסופה' גימטריה 'ס"ז' פ"ז', שהם גימטריה מיתוקי שמות הקדושים 'א"ד אלקים' בהוספה א' כמ"ש בזוהר (ח"ג קפ, ב, קג, ב) ומשה רביינו ע"ה היה הממתק דינים הגדול ביזור ועל כן יפה נרמז כאן. ויש לומר שמקאן הוציא הארץ ראשי תיבות הפסוק (קהלת א, ט) 'מה ש'היה הוא' שייה'.

סגולת לפורנסה לימוד תורה בלילה

'ונתני מטר ארצכם בעתו יורה ומלקש ואספת דגnek ותירשן וצחרן' (יא, ז). 'ונתני מטר ארצכם בעתו' גמטריה 'מאב ירומו תננת תשפ"ט' תשפ"ט ראשי תיבות 'ט'יב תורה ש'בעל פ'ה', והכוונה, שבכל השנים סדר קריית פרשת עקב קורין לאחר ט"ז באב, ואיתא במסכת תענית (לא, א) תניא רבי אליעזר הגדול אומר ממעוכה לפי שאין יבשין אמר רב כחה של חמה ולא הי כורתין עצים למעורך לפי שאין יבשין אמר רב מנשיא וקח ליה יום תבר מגל מכאן ואילך מאן דמוסף יוסיף. ופירש רישי' מוחמשה עשר באב ואילך המוסף לילות על הימים לעסוק בתורה בלילה יסיפו לו חיים על חיון, כלומר שטמ"ז באב צרכין להוסיף על הימים ולימוד תורה גם בלילות, וכותב בתנאי דבי אליהו (פ"ב). יום ליום יביע אומר' יביע ולילה ללילה יחוּה דעת' (תהלים יט, ג). יום ליום יביע אומר' ביום לימוד תורה נבאים וכתובים, 'ולילה ללילה יחוּה דעת' ובלילה ילמד את המשניות, שבלילה אין לומדים תורה שכוכב רק תורה שבבעל פה הינו משניות וגמרה. ראה אור החיים הקדושים (דברים לב, ב). שׁו"ע (אי"ח ס"י ולח' בבואר היטב בשם הארץ"ל, וזה שרמו"ם "מאב" באב" יוזמו" - ירימו קול", "תנות" - מלשון "תנן משלימות", היינו לימוד תורה שבבעל פה במלמדות, וזה שאמר הפסוק "ונתני מטר ארצכם בעתו" כדיਆה במסכת תענית (ב, ב) אמר רבי יוחנן גשםים ומטר הימן פורנסה, שעיל ידי לימוד התורה בלילה נתן ה' לבני ישראל פורנסה וכל טוב, וראה פלא תיבת "בעתו" גמטריה "בלילות", לרמז הניל שמט"ז באב הזמן להתחליל ללימוד בלילות, ובזכות זה זיכה לשפע רב של פורנסה טובה וברכה מרובה.

אוצר של נפשות

'ואשר עשה לדעת ולאבירם בני אליאב בן רואובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעת ואת בתיהם ואת אהליםם ואת כל היקום ואת כל היקום אשר ברגיהם בקרוב כל ישראל' (יא, א). כתוב רשי' 'היקום אשר ברגיהם' זה ממון של אדם שמעמידו על רגליו, והקשה בכל' יקר למה הממון נקרא שמעמיד את האדם על רגליו, וכי מי שאין לו ממון הוא נוחש לחיגר ברגilio, ולמה חכמו ושר האמלות האנושיות לא נקרוים שמעמידים אותו על רגליו, מבאר הצדיק מרעננה ז"ע שיש שני סוגים של ממון אחד ממון של הרואש והשני ממון של הרגלים. כאשר נותן הצדקה בפרהסה ובפרנסות לשם פניה וכבוד, זה נקרו ממון של הרואש שנועד להיות עטרה על ראשו כמו כתר שתעתודתו לפחות עבוני רואין, וכאשר נותן הצדקה בסתר ובצנעה זה נקרו ממון של הרגלים שמעמידו על רגליו להביאו לח' העולם הבא, ורמז לו 'היקום אשר ברגיהם' גמטריה 'כואב למה טרם ימוש רגלי', הכוונה, מה יכאב ליבו בנינת התורמה, הרי במקום שהממון יעמידו על רגליו לעולם הבא, הממון נהף עליו לכישלון ופח ימוש רגליו, וכדייאתא במסכת אבות (פ"ג, ט), בשעת פטירתו של אדם אין מלון לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבונים טובות ומרגiliarות, אלא תורה ומעשיהם טובים בלבד, וכדייאתא במסכת בבא בתרא (יא, א), תנן רבנן מעשה בשני ביצורים, חבירו עלי אחוי ובית אבוי ואמרו לו אבותיך גנו והויספו על של אבותם אתה מכובזם, אמרו להם אבותיך גנו למטה ואני גנטוי למעלה. אבותיך גנו במקום שהיית שולטת בו ואני גנטוי במקום שאין היד שלולת בו, אבותיך גנו אוצרות שאין עשו פירות ואני גנטוי דבר שעושה פירות, אבותיך גנו אוצרות ממן ואני גנטוי אוצרות נפשות, אבותיך גנו לאחרים ואני גנטוי לעצמי. אבותיך גנו לעולם הזה ואני גנטוי לעולם הבא.

דברי רבני הקהילות

הרוה"ג אורי מוסאי שליט"א
רב ק"ק "שבת אהבת אחיכם" שכונה ד'

קיומו בಗלוות - בזכות הציפייה לגאולה

הציפייה לגאולה היא מהדינים העיקריים המזרזים את הגאולה שבוכותה תבוא הגאולה. במדרש ולקוטו אמרICA: "אמור יצחק אבינו ע"ה לפני הקב"ה: ריבונו של עולם שמא אין חזה לבנים, השיבו הקב"ה: אל תאמר כן, יש דור שהוא מצפה למלכותי - ומיד הם נגאלים שנאמר: ויש תקופה לאחריתך נאום הי' ושבו בנימן לנבולם". הדוד"א (מדבר קדומות ערך קיוי) כותב: "אמרו ביליקוט תהילים רמז תשלי"ו: אפילו אין ביד ישראל אלא הקיוי כדיין הם לגאולה בשכר הקיוי", והוא מסביר, שכשהר עם ישראל מבקש את הגאולה יכולים לטעון כנגדו, שאין לו די זכויות כדי להנאל; על כך מшиб עם ישראל "יש לנו הקיוי, ובשכר הקיוי כדי שתגאלנו". כשם שהציפייה מזרזת את הגאולה, כך העדר הציפייה הוא מהגרומים העיקריים שמעכבים את הגאולה, אם עם ישראל אין מצפה לגאולה, העדר הציפייה מזחיר בכך שהמצב הכספי טוב לו, ובכך נדחתת ומתעכנת הגאולה. רבינו שמעון בר יוחאי אף אומר (מדרש תהילים מזמור י"ז) כי העדר הציפייה והבקשה על הגאולה מעורר קרוג קשה: "כל אותן אלפי שעפו במלחמה ביום יודע לא נפלו אלא על שלא תבעו בנין בית המקדש". אנו רואים איפוא, עד כמה חיוינית הציפייה לגאולה והתקבעה מהקב"ה כי יחווש לגאולנו, וمعنىינו דבריו של מרן ה"חפץ חיים" זצ"ל (החיה על הסידור סימן קס"ח): "כמה פעמים ביום אנו מבקשים על הגאולה אלם הבקשה בלבד אינה מספקת: יש לתבע את הגאולה כפועל שכיר המבקש את שכוו, שהדין הוא, שם אותו טובע - אין חיוב לתת את שכוו בו ביום כן אנו צרכים לתחזע את נאותנו".

כתב ב"שומר אבות" בשם "הבעל שם טוב": שהתגלות המשיח יהיה בפתח פתואם ללא הודיע כלל, וכל ישראל לא יחושו על זה היوم של הגאולה וייה כל אחד טרוד בעניינו או בעסקיו ויתיאשו, ובלי הודיע כלל "פתואם" נשמע בשורות הגאולה בע"ה, וכן מבואר בספר תולדות אדם ברמי שבת הנadol. כתוב "בעל שם טוב" (פרשת ויחי): "ויקרא יעקב אל בניו ואמר האספו ואגדה לכם את אשר יקרא אתכם לאחרית הימים"; "אשר יקרא" מלשון דרך "מקורה" שככל אחד ישב על עבדותו בהשח הדעת ופתואם יוכל משיח.

מובא בספר "מכבש" שบท ר שם טוב" בשם הaga"k רבינו אלטניך מלובלין: זיע"א: שאף על פי שנאמרו כמה פסוקים אשר בשעת בית משה היה היו מלחמות גזירות, ומלחמות גוג ומגוג, אמנס הוא פעל בתפילתו שלא יהיה אז מלחמות, רק המוכר כמה יעמוד בהמיהה וימכו הקמתה, והמוכר שחורה על מלבושים יעמוד עם האמה וימכו הסחורה ופתואם יבוא אליו יבשך אשר הנה משיח בא". כתוב בספר "אבות הדרות", לרבי סעדיה גאון: "כשם שבגאולת בית שני בא כורש מלך פרס לפטע" והודיע על בנין בית המקדש "כן תהא אף הגאולה העתידה".

נאמר בספר "מנגד מישרים", (פרשת צו). בשם המחבר מניד שחייב מתגללה ולמדו את מרן ה"בית יסף" ומגלה לו סודות עליונים: "יראשו לעזון הנה הנם ולירושלים מבשר אותו הגאולה לא תהיה כפי' שנהוג בעולם, שלפני בוא המלך באים כמה מבשרים ומודיעים שבуд עשרה ימים יבוא המלך, ואחר כך מכריזים שבעוד חמשה ימים יבואו וכוכו. אלא הגאולה תבוא בפתח פתואם ותהיה כהרף עין". כתוב הרשב"ג: "בדור האחרון דורו של משיח, יוריך הקב"ה נשומות נבותות של תנאים ואמוראים לעולם ומרוב קושי הניסיונות הגדולים יפלו מהם לאלפים ולרבבות". כתוב בספר "צדיקת הצדיק", לרבי פלאק הכהן מלובלין זיע"א: "זרו של משיח ודאי יהו חביך ואפשר שייהו כלו חביך ויתהפכו לדור חביך ע"י שה' יתברך כיiams לתשובה, ועל כרחך ששורש נשומות יותר גבורה מכל הדורות, ותשובה אפשר שייהי ברגע אחד, ומסתמא (יבוא המשיח) בדור שכלו חביך ועל כרחך שייהי דין נצח וכשה' יתברך ירצה הרוי ברגע אחד יוכל כל הקוצים הסוכניים, יהיה הכל כרצוני".

רב אורי מוסאי

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משלחנו
של מורהנו המרא דארה הגאון הגדול
רבי יהודה דרעי שליט"א

תפילת הנשים ואיסור קול באשה (המשך)

ש. - האם יש לחוש ממשיעת קול דבר של אשה ממשום קול באשה עצמה.

ת. - לא אסור חכמים אלא קול זמר של אשה. אבל לשימוש קול דברורה פשוט וברור שמותר. ומה שאסור אל תרבה שיחה עם האשה, הינו שלא ידבר במקום שאינו צריך. אך בדברים הנוראים לעניינו או ממשום דרך ארץ אין בזה סרך של איסור.

ש. - האם מותר לשאול בשטמה של אשה או לחייטין לדרosh בשטמה ע"י שליח.

ת. - אין לשאול בשטמה של אשת איש אפילו ע"י שליח, שלא יהיו רגילים זה עם זה ויבאו לידי חיבה.

ש. - האם מותר לשימוש קולനאות או שייעור חורכי של אשה.

ת. - יש להזכיר בשמיית קול נאות או שייעור של אשה אף בדברים שבקדושה. משולשה טעמי המctrפים ייחידי: האחד, מפני שאין רגילות בכך (לפחות במקומות טריים) ואתה לדי חשש הרוחה. השני, משומש שודקה להנעים בקולה והו כקהל שאמור רשא לצל הדשות. השלישי, מפני שיש לחוש שמא יתרcum להונאת מדיבורה והו קול ערווה. ומהו יש מקום להקל בזה, כאשר שומע את קולה ממש אלא רק דרך הרדי ושאר מכשי הקלטה.

ש. - האם מותר לשימוש קריית התורה או מקרא מגילה מפני אשה.

ת. - אמנם לדעת רב הראשונים אין בקריאת התורה ומקרא מגילה ממש איסור קול באשה ע"פ שיש בהם טעמי המקרא. מכל מקום הלכה פסוקה היא בש"ס ובפוסקים שאשה לא תקרא בתורה ובמגילה בפני הרבים ממש כבוד הציבור.

ש. - האם מותר לבורן "שהשמחה במשנו" בסעודת שיזבבים בה גברים ונשים בחתובת.

ת. - אמנם צריך להקפיד על הפרדה בין גברים לנשים. ובפרט בשודה שאינה בחוג המשפחה וגם שימושים בה כלי נגינה, מכל מקום אין לאסור לבורן "שהשמחה במשנו" בסעודת שגבאים ונשים יושבים בה יחדיו.

ש. - האם מותר לחייב קריית שמנו או להתפלל נגד שער של אשה.

ת. - שער של אשה שדרוכה לכוסתו, אסור לחייב קריית שמנו או להתפלל כנגדו, ואפילו אשתו. אבל חזקות שדורן לילן פרושות ראש, מותר. וכן הוא הדין במקומות שם הנשים הנשואות נהנות באיסור לילן תמיד פרועי ראש. כיון שככל הנשים דורך בדין.

ש. - האם מותר לנשים להספיד בפני הרבים.

ת. - אין לשגונות מהמנהג שנשים לא יספידו בפני הרבים. אולם במקומות שהשפחה עומדת על כן בתוכף. באופן שנראה לממוןיהם שהדבר יכול לגרום למחלהות וביזוי כבוד המת. הרשות בידם לאפשר לאשה לשאת דברי הספד. והירא לדבר ה' יזהר שלא להביס בה, ואם יש בידו לפרש לפינה אחת בציג�א עשה כן.

עשיר בין לילה

מצבו של החסיד ר' מנשה קדרישמן מוערשה היה על ספר ייאוש. במרוצת השנים ניסה למצוא את פרנסתו בכל דרך אפשרית, אך הצלחה לאairaה לו פנים. בעת האחרונה החמיר מצבו. בחודשים האחרונים לא השתרע פרוטה. פרנסת אשתו ותריסר ילדי ר' מנשה היה מוחסידיו של רבי יעקב אריה מרוזמין, שנודע בסיפוריו הפלאות שהתחוללו עלייזו. כל השנים נמנעו מלספר לצדק על מצבו הכלכלי. בשעה שהיה בא אל רבו היה שואל את פיו בדרכיו עובדות הבורא והנה מעצותיו הבהירות עתה לא عمדה לפניו ברירה והוא מיהר אל רבו לבקש ברכה וישועה.

"סע למוסקוה", אמר לו הרב. שם, בבית ח罗斯ט פולוני, תלמד את מלאכת ייצור הטריוואקס [=שעווה מלאכותית להטבעת חותמות], ובשובך לעירך תפתח בית מלאכה לייצור החומר". מענה ברור כליך היה מעלה וכל ציפיותו של ר' מנשה. הוא מיהר להציג הלוואה של חמישים רובלים, ועם יצא למוסקוה. שם שכר את האכסניה הזולה ביותר והחל לחפש את בית הח:rightוש לייצור השעווה.

אלא איש לא הכיר את בית הח:rightוש זהה. נראה היה שבית מלאכה כזו איןנו קיים. אורחיו האכסנויות לעגו לו על חמיותיו וייצאו לו לשוב לבתו במקום ללכלה את זמנו לריק, אולם ר' מנשה היה איתן באמונתו והוסיף להחפש. כעבור חודש ימים לא יותר חמישים הרובל שהיו עמו אלא רובל אחד. מה עשה עתה? וכיידר ישוב לבתו?

באותו יום נקלע לאכסניה סוכן של קרטייסי הגרלה. האיש התישב מול ר' מנשה והחל לשכנעו לקנות קרטייס. בתילה דחחו החסיד. ר' מנשה המשיך במאמץ השכנוע. ר' מנשה גלה את אהנו כי אין בידו אלא רובל אחד, אך להה לא גרתע. הוא הציע לרי' מנשה קרטייס שמחירו כרבע רובל בלבד. להצעה זו התקשה מירודענו לסרב. הוא קנה את הקרטייס ופטר את האיש לשлом.

בבוא הערב חזר האיש לאכסניה ובפיו בשורה: "זכית במאתיים רובל!", קרא ל עבר ר' מנשה המופתע, שחש ברגע זה את השחתת ה' עליו. עתה, בכיסי שקייל, יכול היה להרשות לעצמו להישאר עוד משך זמן במוסקוה. לא עברו ימים אחדים ובשבור ברוחב צדרי גילה לפטע בית מלאכה קטן לייצור שעווה. לשמהתו הרבה, בעל הבית היה היהודי והסכימים

בנקל למדו את סודות המקצוע. עברו שבועות אחדים ור' מנשה דע את המלאכה על בורייה. ליתר ביטחון רשם בפנקס את כל הוראות ההכנתה, החומרם, הכמותות ודרך הייצור. בתום לימודו הניח לו בעל הבית להזכיר את השעווה בעצמו, והוא אכן יצאה מוצחת למופת.

הרבות והמעזה הדורית
באר שבע

היכון לקראת אלוקיך ישראל

הננו שמחים לברך לציבור
כי לקראת "חדש אלול" חדש הרחמים והסליחות
ישבות בשבת פרשת "עקב"
כג' מנחים אב תשע"ט (24.8.19)

כב' מורנו ורבנו הגאון הנadol
רבי יהודה דרעל' שליט"א
רב העיר וראב"ד באר שבע

וישא מדברותיו בהלכה ובאגודה מעניינה דיוינה
לפי התכנית דלהמן:

ערבית ליל שבת

בבית הכנסת "בית ישראל" (ליד בי"ס מורה) שכונה א'

שחרית שבת

בבית הכנסת "שבוי" רח' שבוי שכונה א'

שחרית שבת

בבית הכנסת "זאבות" רח' שבוי שכונה א'

שחרית שבת

בבית הכנסת "יוסף חי" (ליד בי"ס מורה) שכונה א'

מוסף שבת

בבית חב"ד המרכז"י רח' הרבי מליבאוייטש שכונה א'

שיעור שבת בשעה 17:30

בבית הכנסת "敖צוות אשר עוזרא" רח' מונטיפיורי שכונה א'

תפילת מנחה ושיעור בשעה 18:00

בבית הכנסת "לעולי לוב' רח' שבוי שכונה א'

סעודת שלישית בשעה 18:45

בבית הכנסת "לעולי פרט ע"ש ארץ קדושה"

רח' שבוי שכונה א'

הכלכלת

רכ"ה, מהאייכא קראלאם מהאייכא קליאם

איה/אטהיי רפתקא

האייכאלאם

שבת טلزم

לעילוי נשמה

רב יוסף שלמה טרייק זצ"ל
בד' עלייה ז"ל
וחרבנית רחל טרייק ע"ה
בת סימן ז"ל

* תוכן המודעות באחריות המפרסמים בלבד. ט.ל.ח.